

Apostille en lange route

Indien een notaris verklaart dat de betreffende persoon inderdaad zijn handtekening onder een bepaald document heeft gezet, heet dat een legalisatie. Indien een notaris verklaart dat een kopie van een bepaald document inderdaad overeenstemt met het originele document, heet dat een gewaarmerkte kopie.

Sommige instanties willen er zeker van zijn dat ook de handtekening die de notaris onder die verklaring zet, inderdaad de handtekening van de notaris is, en dat deze notaris bevoegd is om de verklaring af te geven. Meestal zijn het instanties in het buitenland die dit eisen.

Die verklaring omtrent de bevoegdheid van de notaris heet apostille. De apostille is dus eigenlijk de legalisatie van de handtekening van de notaris. In Nederland wordt deze door rechtbank afgegeven.

Een apostille is alleen geldig voor landen die bij het "apostillevverdrag" (Verdrag tot afschaffing van het vereiste van legalisatie van buitenlandse openbare akten,

's-Gravenhage 5-10-1961) zijn aangesloten. Deze landen zijn te vinden op <https://verdragenbank.overheid.nl/nl/Verdrag/Details/009051>.

Voor landen die niet zijn aangesloten bij het apostillevverdrag, dient een aanzienlijk langere route te worden afgelegd. Dan is het noodzakelijk dat de handtekening van de notaris bij de rechtbank wordt gelegaliseerd. De handtekening van de medewerker van de rechtbank moet dan weer bij het ministerie van buitenlandse zaken wordt gelegaliseerd. Tenslotte wordt de handtekening van de medewerker van het ministerie van buitenlandse zaken gelegaliseerd door een medewerker van de ambassade van het land waarvoor het document bestemd is.

Voor meer informatie over het laten verzorgen van een apostille kunt u contact opnemen. Wij adviseren u graag.